

Loven for, at, naar den ikke alene gaaer ud derpaa, den da bringer Pengene til at falde i Iffe-Bedkommendes Lommer. Det staaer intetsteds skrevet, at Formaalet specielt er at begunstige de indenlandsske Rheder; det har tværtimod været en Gjenstand for alle Handelsanordninger at stille de fremmede privilegerede Nationers Skibe — eller hvis Ordet „privilegerede“ støder den ærede Landsthingsmand, de Nationers, som staae paa samme Fod, som nyde de samme Begunstigelser og Rettigheder som de indenlandsske — ganske lige med de danske. Det har været Niemedet, men ingenlunde specielt at begunstige Rhederierne. Om man forøvrigt end maatte give den ærede Landsthingsmand Ret i, at det kunde være ønskeligt at begunstige de danske Rhederier saameget som det lader sig gjøre ifølge de med Udlandet bestaaende Tractater, er det aldeles sikkert, at de danske Rhederier nyde meget større Fordele ved den nærværende Lov, ville nyde meget større Lettelser som Følge af denne Lov, hvis den kommer ud, end de nyde efter de for Tidens bestaaende Anordninger, som Loven gaaer ud paa i saa Henseende at ændre. Men om alt dette end ikke var saa, om det end var Tilfældet, at Rhederne ingen Lettelse fik ved Loven, er det i alt Fald vist, at den ikke paa lægger dem eller de Handelende nogen Byrde, og derfor forekommer det mig at være et synnerligt Raisonnement, at de Handelende nok skulde vide at formindste Fragterne, naar Loven kommer ud. Jeg kan aldeles ikke indsee, at der skulde være nogen Grund til at antage, at de Handelende af denne Grund skulde formindste Fragterne; naar de overhovedet vilde og kunde formindste Fragterne, ville de ligesom godt kunne gjøre det, enten Loven kommer ud eller ikke. Af den Omstændighed, at der for en vis Fragtfart er bestemt ringere Lastpenge ved denne Lov end tidligere, er det ikke en ligefrem Følge, at det alene vil komme de større Handelende tilgode; man kan ligesaa godt vende Sætningen om, naar man vil stille sig paa de større Speculanters Standpunct, og sige, at de, der beskæftige sig med den oversøiske Handel, ville ingen Fordeel have af Lastpengenes Nedsættelse, men at den alene vil tilfalde Rhederne. Det er endog blevet anført mod Loven, at

Nedsættelsen af Lastpengene vil fornemmelig komme fremmede Skibsrederere tilgode, som da kunne concurrere lige med de danske. Altsaa den Sætning, som den ærede Landsthingsmand anførte mod Loven, kan ligesaa godt vendes om. Jeg troer imidlertid, at ingen af disse Sætninger er absolut rigtig. Det kan ligesaa lidt siges med Sikkerhed, at, fordi Lastpengene blive nedsatte, ville Skibsredererne faae en Begunstigelse, som omvendt, at de ingen Begunstigelse ville faae herved, da de Handelende, som fragte Skibene, ville tilegne sig den. Det, man kan holde fast ved, det er, at den Lettelse, som den foreliggende Lov giver, vil give Impuls til Handelens og Skibsfartens Fremme, hvilket jo maa ansees ønskeligt, naar Landets finansielle Kræfter tillade at indrømme denne Lettelse, og Landets finansielle Kræfter tillade det for Diebliffet; hvorfor? fordi der ikke er Spørgsmaal om at yde Lettelser af nyt, men om at regulere paa en for Finanterne mindre byrdefuld Maade en Lettelse, som hidtil har fundet Sted i en større Maalestok og paa en mindre hensigtsmæssig Maade.

Wessely: Jeg skal dog, tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af, hvad der er yttret, idet man, som det synes mig, nærmest har holdt sig til Ordet „Begunstigelse“, og derved, som det forekommer mig, er kommen ind paa en urigtig Vej. Det, der er Tale om, er, saavidt jeg opfatter det, Nedsættelse af en Afgift. Det kan nu vel være meget tvivlsomt, naar der er Spørgsmaal om Nedsættelse af Statter og Afgifter, til hvilken Side man skal vende sig, eller hvilket Slags Skat man skal tage fat paa for at formindste den; men jeg troer ikke, at det kan kaldes en Begunstigelse at nedsætte en Skat. Hvorvidt man vil gaae i saa Henseende, er en ganske anden Betragtning, og jeg skal ikke gaae ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt det kunde være hensigtsmæssigere at nedsætte nogen anden Skat eller Afgift end den nærværende. Men det, der foreligger, er kun en Nedsættelse af visse Afgifter, og, naar man derfor har sagt, at, naar man vil begunstige Rhederne, skal man gjøre det paa den Maade, at de virkelig faae nogen Fordeel, saa falder altsaa, forekommer det mig, dette Raisonnement derved, at det ikke kan betragtes